

Röda Röster

NR 35

Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar

Röda Röster

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholms stads representantskap. Den publiceras enbart digitalt och distribueras i första hand via e - post. Signerade artiklar om såväl lokala som nationella och internationella frågor publiceras. Redaktionen kommer dock inte att publicera artiklar som innehåller personangrepp.

Skicka din debatttext till redaktionen på roda.roster@vansterpartiet.se (ca 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten.

Nästa nummer utkommer 28 februari. Deadline är 15 februari.

Illustrationen till "Underlätta för hyrbilarna" är gjord av Johan Norlin. Illustrationen till "Männens skitsamhälle" är gjord av Frida Lundin. Fotografiet till "En bred vänster" är taget av Niklas Lindgren. Fotografiet till "Julfest som aktivism" är taget av Rosa Lundmark. Seriestrippen om NMR är gjord av Pija Johanson. .

Av skribenterna är 3 kvinnor och 4 män.

Innehåll

Låt tusen röster höras 3

En bred vänster 4

Månadens citat 4

Slutreplik på "Farorna med krona-för-krona-politiken" 5

Varning för alkohol 5

Männens skitsamhälle 6

Underlätta för förhyrbilarna 6

Julfest som aktivism 7

Kalendarium 8

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom! Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär. Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del i samma diskussion.

Hur ett parti ska åstadkomma denna intern-demokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor

som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska, nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv. Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår.

Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjen ligger fast och som företrädare

för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa. Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta tillvara på Röda Röster som ett viktigt interdemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

Redaktionen

Vart är vänstern på väg?

Idag finns det många idéer vad det innebär att vara vänster. Jag tror att tidigare hängde vänstern i större grad ihop med socialismen som mål (även om det var långt in i framtiden). Idag är socialismen ett mycket otydligare mål och det tror jag har bidragit till ett vacuum där olika, ibland motstridiga, definitioner av vad det innebär att vara vänster finns.

Socialdemokratin trodde att socialismen kunde etableras genom att välfärdsstaten byggdes ut, löntagarfonderna är ett exempel på en reformistisk idé som går ut på att stegvis införa en socialisering av ekonomin. Det är få som idag tror att det går att uppnå socialism på det sättet. Vänsterpartiet har under sin kommunistiska period som utgör större delen av partiets historia inspirerats av olika stater som kallat sig socialistiska. Dessa staters kollaps har visat att den modellen är ett dåligt alternativ.

I ett längre perspektiv har den socialistiska rörelsen från Marx och framåt haft ambitionen att samla arbetarklassen och de förtryckta i en gemensam internationell rörelse för att omstörta klassamhället och istället skapa ett socialistiskt samhälle. Det var även ambitionen för den kommunistiska internationalen som det unga Vänsterpartiet anslöt sig till. Istället för att utgöra ett frigörande projekt kombinerade Sovjetunionen materiell förbättring med ett diktatoriskt styre. Ett byråkratiskt styre där arbetarklassen saknade inflytande i samhället. Många

kommunistiska partier gick under i samband med Sovjetunionens kollaps. I Sverige fick Vänsterpartiet istället större stöd bland väljarna.

Vänsterpartiet upprätthåller idag olika traditionella vänsteridéer som att få bort vinster i välfärden, bygga hyresrätter, sänkt arbetstid, billigare kollektivtrafik och mycket mer. När huvudparten av Socialdemokratin rört sig högerut håller Vänsterpartiet fast vid de traditionella vänsteridéerna. Det ger förbättringar här och nu men innebär ingen verklig samhällsomvandling.

De senaste årtiondena har det inte funnits någon egentlig plan på en radikal samhällsomvandling. Istället har en ny vänster växt fram som lyfter fram jämlika villkor för olika bakgrund. Oavsett kön, sexuell läggning, etnicitet ska man ha samma rättighet till arbete. En återkommande tanke är att olika grupper i samhället ska bli representerade. Ett problem är: vem är representant för vilken grupp? Ibland blir att vara representant för en grupp ett argument för att en person ska utses till ett uppdrag eller få ett jobb. Detta leder i sig till konflikter om vem som är en genuin representant för en grupp. Hur som helst har kravet på mångfald och representation lett till ökad medvetenhet om frågan på alla nivåer i samhället.

En baksida av den nya vänstern är att den har distanserat sig från den traditionella arbetarklassen som har kallats för vit,

privilegierad och manlig. Olika politiska termer läggs ständigt till inom den nya vänstern. För att förvirra saker ytterligare har Sverigedemokraterna fått stöd i delar av arbetarklassen. Detta bygger på en kombination av främlingsfientlighet och att Sverigedemokraterna lyckats få stöd hos en del för att deras politik skulle ge mer resurser till svenska medborgare. Samhället har förändrats mycket. Tidigare har frågan om skola, vård och omsorg dominerat nästan varje val. I årets val uppmärksammas invandring, integration och kriminalitet.

Vänsterpartiet samlar en bred vänster med olika bakgrunder. Ett återkommande problem är att vissa debatter som exempelvis frågan om hederskultur inte hanteras på ett konstruktivt sätt. Istället för en debatt där olika sidor kan mötas och presentera sina argument har det uppstått olika läger. Det förekommer mobbning, många tappar lusten att arbeta politiskt, på sociala medier skrivs det otrevliga inlägg som får stöd i de olika lägren. Riksdagsledamöter likar statusuppdateringar där en annan riksdagsledamot anklagas för rasism. Partiledningen framstår som passiv och försöker hantera politiska åsiktsskillnader som ett organisatoriskt problem. Ett socialistiskt parti borde kunna hålla många olika diskussioner igång. Diskussioner kan vara konstruktiva och utvecklande om de hanteras på rätt sätt.

Martin Lööf, V Årsta

En bred vänster

Inför kongressen är vi flera medlemmar, främst i Stockholm, som har undertecknat motion C 8, ”Tid för en bred enad vänster”. Vi är självklart besvikna över partistyrelsens avslag men också oroade över den brist på intresse för en bred intern diskussion om såväl politiska som organisatoriska frågor som svaret visar.

Nu, mer än någonsin, behövs en bred stark vänster. SD är mer än dubbelt så stora som Vänsterpartiet och odemokratiska krafter flyttar fram sina positioner. Samtidigt präglas bilden av Vänsterpartiet alltmer av hätska interna konflikter och sociala medier innehåller dagligen grova påhopp internt mellan partimedlemmar. Ändå tycker partistyrelsen att läget är fantastiskt bra.

Vi skrev denna motion i ambitionen att åstadkomma en utveckling till det bättre. Vi tror på partiets politik och vi vill att partiets ska växa till en större, bredare radikal rörelse.

För att åstadkomma detta pekar vi på brister i partiets organisation och arbetssätt, bl. a en otidsenlig centralstyrning. Partistyrelsen framhåller att en likande motion behandlades 2016. Sedan dess har det tillkommit ytterligare exempel på dålig central hantering av konflikter, som har tagit fokus från viktiga politiska frågor och lett till flera destruktiva personstrider.

Partistyrelsens svar andas en själv-tillräcklighet som vi tycker är problematisk. Man nöjer sig med att sedan 2012 ha genomfört några organisatoriska reformer utifrån idéer från den s k Framtidskommissionen. Ps instämmer nu i att det kan behövas en ny framtidsdiskussion, men

överlämnar detta till en oklar framtid. Man säger sig också instämma i behovet av samverkan med breda vänsterrörelser, något som tyvärr inte har skett i praktiken.

En av de viktiga saker vi lyfter fram är behovet av ett internt debattforum som ska vara professionellt modererat, ha högt i tak och en respektfull ton. Partistyrelsen hänvisar till ett debattforum på hemsidan som så gott som inga medlemmar känner till. Från hela hösten 2017 finns sammanlagt 12 debattinlägg, varav 8 är skrivna av partiledningen eller redaktionen för valplattformen. Bättre kan vi!

Partistyrelsen framhåller att det behövs en stark partistyrelse som kan utveckla partiet, och inte en passiv ledning. Vi instämmer absolut i detta och har aldrig föreslagit en passiv ledning, däremot en bredare ledning som innehåller färre heltidspolitiker och anställda inom partiet.

Som bevis för att medlemsinflytandet i partiet har ökat anförts att det har inkommit många motioner till kongressen. Partistyrelsen avslår dock de allra flesta av medlemmarnas förslag, varför medlemsinflytandet knappast ökar.

Vi skrev motionen utifrån en oro över brister i partiets organisation och arbetssätt. Vi blir inte mindre oroade över svaret som inte öppnar upp för det som är livsviktigt idag; en bred enad vänster som kan mobilisera många mot växande klassklyftor och segregation till en bred inkluderande vänsterpolitik.

**Ann- Margarethe Livh
Ann Mari Engel
Bengt Larsson,
Lars-Erik Backman
Birgitta Sevefjord
Jaime Barrios
Heinz Spira m fl**

Månadens citat

Arbetsmarknadsminister Ylva Johansson (s) har lagt ett förslag om att inskränka strejkrätten.

”Den svenska modellen fungerar inte som det var tänkt i det här fallet och det är därför jag är beredd att gå så långt som med lagstiftning i ett ärende som för oss socialdemokrater naturligtvis är väldigt känsligt. Ylva Johansson (s) SVT Nyheter Väst 180103”

Näringslivet har velat ha den här lagstiftningen länge, där det är möjligt för en arbetsgivare att hänvisa till att det redan finns ett kollektivavtal på arbetsplatsen. Man vill ha den öppningen till avtalsshopping, möjligheten att byta till ett billigare avtal och en mer medgörlig facklig motpart.

Erik Helgeson, förbundsstyrelseledamot Hamnarbetarförbundet, SVT Nyheter Väst 180103

Det finns ingen som helst anledning att begränsa strejkrätten i Sverige. Därför varnar vi regeringen: Gör inte det här. Det här är ett stort misstag. Gör ni det kommer det mycket allvarligt att påverka våra möjligheter att samarbeta med regeringen.

Jonas Sjöstedt, Sveriges Radio 180115

Jag kräver en omedelbar inskränkning av lockouträtten. Konflikten i Göteborgs hamn måste lösas. Som väl alla känner till vid det här laget strejkade hamnarbetarna knappt alls förra året (totalt åtta timmar). Arbetsgivaren APM Terminals lockout stod för 98% av antalet förlorade arbetstimmar pga konfliktåtgärder i Göteborgs container-terminal förra året.

Erik Andersson Vänsterpartiet Vantör, Facebook 180103

Slutreplik på ”Farorna med krona-för- krona-politiken” RR nr 33

Det finns mycket att glädjas åt i Ali Esbatis replik. Han delar mina farhågor om de strategiska möjligheter som högern förfogar över inför valet. Han håller med mig om att staten bör kunna lånefinansiera offentliga investeringar, och om att vi inte kan ta knäcken på arbetslösheten med arbetsmarknadspolitik. Att arbetslösheten är ett systemfel som inte kan skyllas på de arbetslösa. Och det är inte bara i Röda Roster som Ali Esbati fört fram kloka tankar. I Svenska Dagbladet den 30 november i fjol gick han ut med krav på att Anders Borgs nyliberala skapelse Finanspolitiska rådet ska läggas ner, ett alldeles utmärkt förslag.

Men trots att Ali Esbati håller med mig så säger han emot mig. Tycker inte att motionen ”Totalrenovera Sverige” – som kräver att V ska lämna 2016 års budgetpolitiska överenskommelse med S, Mp och borgarna – erbjuder någon framgångsrik väg framåt. Hur hänger det ihop? Löper Ali Esbati linan ut i sina goda tankegångar?

För om Ali Esbati vill lägga ner Finanspolitiska rådet – vilket man borde – hur kan han då vilja bevara den budgetpolitiska överenskommelsen, som stärker Finanspolitiska rådets ställning som åtstramningspolitikens väktarråd? Om Ali Esbati vill att staten ska kunna lånefinansiera investeringar, hur kan han då försvara överenskommelsen och dess krav på att statsskulden inte får överstiga 35 procent av BNP (skuldankaret)? Hur ska man under en sådan behård åtstramningsregim lånefinansiera investeringar? Hur ska man kunna införa en investeringsbudget – en

annan av Ali Esbatis kloka tankar – om statsskulden inte får öka? En sådan budget bygger ju på tanken att man gör samhällsnyttiga satsningar, men inte betalar allt på en gång. Då måste man ju låna, men det får man i princip inte enligt den budgetpolitiska överenskommelsen.

Tyvärr är detta raka motsatsen till offensiv och massiv satsning på välfärd och investeringar. Den som Ali Esbati förtjänstfullt förordar i sin replik. Men som han samtidigt stänger dörren för eftersom mer eller mindre varenda stavelse i den budgetpolitiska överenskommelsen innehåller hinder mot den. Att försvara överenskommelsen är därför att vara njujg mot LO:s utmärkta kongressrapport, som Ali Esbati anklagar S-regeringen för att

vara, eftersom överenskommelsen inte går att förena med lånefinansierade investeringar enligt förslagen i den rapporten. V är faktiskt exakt lika njujgt som S-regeringen eftersom V skriver under den budgetpolitiska överenskommelsen i lika hög grad som S, dvs. till hundra procent.

Nu, när valet närmar sig, och med det hotet om en högerregering, är det dags att inte bara tänka klokt utan också att dra de rätta slutsatserna. Det är dags för Ali Esbatis kloka tankar att omsättas i rätt vägval - kroka arm med LO, kräv en ny ekonomisk politik, och rösta för bifall till motionen ”Totalrenovera Sverige” vid den kommande kongressen.

Johan Hedberg
V Hässelby-Vällingby

Slutreplik på ”Att arbeta är att leva” RR nr 32

Det finns många dimensioner i diskussionen om arbetets betydelse för människan och samhället. I Röda Roster nr 33 tillför Stefan Sjölander ytterligare en till min text, nämligen den marxistiska. Precis som Sjölander pekar på så är den kapitalistiska processen tvingande i ett kapitalistiskt samhälle. Det jag är ute efter i min text är inte att kapitalisterna på eget bevåg ska minska användningen av fossila bränslen, utan att samhället på politisk väg ska införa begränsningar som företagen måste anpassa sig till. Det skulle innebära att den kapitalistiska processens ramar avseende resursförbrukning skulle bli snävare för att minska utsläppen av klimatgaser till en hållbar nivå.

En förkortning av arbetstiden skulle innebära ytterligare en minskning av ramarna för produktionsprocessen. Enligt Christer Sannes rapport för Naturvårdsverket 2012 innebär en förkortning av arbetstiden en minskning av produktionen och åtföljande miljöbelastning. Istället för att betala för åtta timmars arbete måste kapitalisten betala lika mycket för sex timmar. Även detta en initial kostnadsökning som kommer att motarbetas av kapitalisterna.

Precis som Sjölander skriver såg Marx arbetstidsförkortningen som en grundbult i människans frigörelse. Till detta fogar Sanne betydelsen av att minska produktionen och åtföljande utsläpp till en hållbar nivå.

Att jobba mindre är inte längre endast en fråga om människans frigörelse, utan ytterst en fråga om hennes överlevnad.

Johan Norlin,
V Liljeholmen-Hägersten

Männens skitsamhälle

Dags för Vänsterpartiets medlemmar att visa att Vänsterpartiet är ett feministiskt parti. Vi gör skillnad brukar vi säga, men det är ovanligt tyst i maktens korridorer.

Här finns inga "Vi står inte ut". Vad är det som sopas under mattan - är det vårt partiprogram? Där skriver vi att "klass och kön alltid är närvarande." Det ord som upprepas om och om igen är Patriarkatet, det avgör hur samhället ser ut. På ledarplats skriver AB 20171109 "Männens makt skapar ett riktigt skitsamhälle".

I Sverige mördas minst 17 kvinnor varje år. Mäns våld och sexuella trakasserier kostar det Svenska samhället mellan 13 till 40 MILJARDER PER ÅR. (Nationellt centrum för kvinnofrid (NCK). Redan 1993 skrev 6 män från Röda Korset ett uttalande: "Nu måste männen själva göra något åt det manliga våldet. Vi kan inte längre tåla. De män som kränker kvinnors och barns rättigheter ödelägger liv. Vi är vanliga farsor som blivit fruktansvärt trötta på infantil machodyrkan, manlig destruktivitet och urskuldrande hånleenden". Kommer vi att få se något motsvarande uttalande från manliga medlemmar i Vänsterpartiet?

20171122 skrev två vänsterpartister Ida Gabrielsson och Hanna Gedin i ETC att "Ingen ska behöva utstå sexövergrepp". De talar om "systematiskt internt jämställdhetsarbete, om handlingsplaner i hela

organisationen och att "tydliggöra vår policy gällande sexuella trakasserier". Men varför är det så tyst i maktens korridorer om detta

arbete pågår? Nästa steg är "partiöverskridande samarbeten för att få stopp på trakasserier".

#Metoo rörelsen är en jordbävning, en tsunami som sänder chockvågor runt jorden. Halva jordens befolkning berättar de mest förnedrande, fasansfulla upplevelser. I Egypten har 99,3 procent av alla kvinnor någon gång trakasserats. Och 82,6 procent säger att de inte är säkra på gatan. Så finns det en och annan förnekare som tex. Miss Russia: "det här kan inte hända i Ryssland tack vare Vladimir Putin", ett påstående som säger det mesta om tillståndet i Ryssland.

Ingen kommer undan #Me Too, därför är det nödvändigt att göra upp med våra egna maktstrukturer i Vänsterpartiet. Vi vet vad som behöver göras, det är bara att sätta i gång. Vi kan börja på kongressen i februari 2018 inför hela svenska folket. Det som behöver tvättas ska tvättas offentligt. Först då kan vårt partiprogram ha en framtid. Vi kan välja att bli en del av lösningen, eller förbli en del av männens "skitsamhälle". Vad väljer vi?

**Bengt Sundell,
V Liljeholmen - Hägersten**

Underlätta för hyrbilarna

Många stockholmsbilister skulle klara sig utmärkt med att hyra bil vid behov, t.ex. att hälsa på sin mamma i Vallentuna eller köpa bräder till en lövkompost på tomten. Lite planering av de egna transporter, i stället för att ta bilen för minsta ärende, är ingen svår fråga att hantera för de flesta. Trängseln tilltar på vägarna i regionen och bara djupt troende bilister ser fram mot Förbifartens kommande välsignelser. Jag anser att det behövs politiska initiativ till att förbättra möjligheten att hyra bil i närheten av bostaden. OK/Q8 och CircleK verkar inte syssla med frågan. Ett initiativ från V i denna fråga skulle uppfattas positivt av många väljare som går och väntar på åtgärder för klimatet och mot den ökande trängseln. Inte minst småföretagarna uppskattar att slippa sitta i bilkö på grund av privatbilisternas bristande transportplanering. Till sist: När kommer Tvärbanan att dras vidare från Solna Station till Universitetet-Ropsten-Loudden-Sickla så att spårkretsen runt Stockholm sluts? Då kan jag enkelt åka till Vallentuna utan bil.

Hakon Malmberg, V Bromma

Julfest som aktivism

Julaftonsfesten där alla är välkomna, som alla har råd att fira, där alla hittar något passande att äta, var hittar vi den? Ja, ta tunnelbanan till Rågsved och leta dig ner till torget och Rågsveds Folkets Hus så har du kommit rätt. I 37 år har Rågsvedsbor firat julafton tillsammans. Gemensam Jul startade i protest mot den traditionella julen som kan vara en pina för många. Tunn plånbok, ensamhet, skilsmässa, släkten för långt borta eller tvärtom trött på tjocka släkten, bråk i familjen eller bara leda vid kommersialiseringen. Alla skäl att fira i Rågsved.

När Gemensam Jul började firas ersattes julsalken med ärtsoppa, och maten var då som nu gratis. Så kom den traditionella julmaten tillbaka och har de senaste åren fått sällskap av allt mer vegetarisk och vegansk julmat, så cirkeln har slutit sig. Att vi fått allt mer grönt på jultbordet kan vi tacka volontärerna från matlagingskollektivt Buchts vänner, aktiva inom Cyklopen, som lagar läcker julmat. Gammal och ny folkrörelse möts och bara det är lovande.

De flesta festfirare är från Vantör och söderort och kommer tillbaka år från år även om de flyttat. Gemensam Jul är något som många längtar till hela året. Även för de äldre som bor på Äldrecentrum är

julfesten en kär tradition. Ganska många volontärer har sin förankring i Vantör, bor, arbetar eller är uppvuxna här, medan andra kommer från när och fjärran. De som upplevt jobbiga jular som barn vill idag göra julen fin för barn av idag och det gäller även de som haft det bra. Längtan efter gemenskap och medmänsklighet förenar gäster och volontärer. Gränsen mellan gäst och volontär blir allt mindre. Volontärer tar med familjerna, och lite skämtsamt kallat har vi både läsk- och sopfamiljer som volontärer tillsammans varje jul.

Vi är också flera vänsterpartister som engagerar oss i Gemensam Jul som volontärer eller organisatörer, som under-teknad och Klas Ek från V-Vantör och folketshusstyrelsens arbetsgrupp (där vi samarbetar mycket bra med en sosse). Vänsterpartister har genom åren varit stöttepelare både i disk och kök, bakat hundratals lussekatter, fina tårtor, desserter och pepparkakshus, som bordsvärdar tagit hand om gästerna, förestått rullatorparkeringen och veganmaten, spelat dragspel, lekt med småbarnen och tjoat med ungdomarna.

Engagemang i Gemensam Jul ger mycket för oss som människor och som vänsterpartister. Vi knyter kontakter, får inblick i människors levnadsvillkor, vi ger

åt andra och får tillbaka, lär oss organisera och samarbeta, vi bygger tillit, får förtroendet och minnen för livet.

Alla uppgifter är viktiga på Gemensam Jul, men viktigast är att vara snäll. Den som inte har chansen att vara med på julafton kan istället swischa en 50-lapp till lotterivinst, en 100-lapp till julklapp till barnen eller girera 3000 kr som Vänsterpartiet i landstinget så gentilt har gjort!

Rosa Lundmark, V Vantör

Fakta

Antalet gäster var cirka 450 i år, varav 144 barn och 48 äldre med anhöriga och personal från Rågsveds Äldrecentrum (där finns servicehus, seniorboende och vård- och omsorgsboende). 84 volontärer, 3 personal från Rågsveds Folkets Hus, 3 styrelsemedlemmar/arbetsgruppen för Gemensam Jul samt 6 artister deltog också i julfirandet, som totalt samlade 553 personer. Festen finansieras genom anslag från stadsdelsnämnden, Svenska Kyrkan, Rågsveds fastighetsägarförening, företag, föreningar verksamma i området (bland annat V-Vantör) samt gåvor från privatpersoner och organisationer.

MEDLEMSMÖTE - Bl.a. om kongressmotioner och -svar, Fokus Hagsåtra-Rågsved och partiets syn/arbete i frågan om hedersförtryck.

Tid: Torsdag 1 februari kl 18:30-20:30

Plats: Nya Rågsveds Folkets Hus (NRFH)

Arrangör: V Vantör

Studiecirkel: Marx – Grundrisse

Grundrisse är en förstudie eller råskiss till Kapitalet och består av manuskript som hamnade i byrålådan. Dessa anteckningar rymmer mycket som Marx aldrig hann uttrycka någon annanstans, bara en bråkdel av det han skisserade här finns med i Kapitalet. Grundrisse ger vidare insikter i Marx filosofi och idéer om bla. arbete, mervärde, profit och dialektik.

Mest intressant kanske erbjuder den oss en spännande färd i Marx tankeprocess under arbete

Tid: Torsdag 1 februari, kl. 18.00, sedan torsdagar 14 ggr

Plats: Kafé Marx, Kungsgatan 84 ög.

Anmälan: storstockholm@vansterpartiet.se eller 08- 654 13 10

Arrangör: Centrum för Marxistiska Samhällsstudier (CMS)

Vänsterpartiets kongress i Karlstad

9-11 feb 2018

Även du som inte är ombud har möjlighet att som åhörare följa kongressen på plats i Karlstad. Vill du vara åhörare på kongressen måste du föränmäla dig via formuläret nedan allra senast måndag 5 februari. Notera att det nu inte längre är möjligt att boka mat eller kongressfest. <http://www.vansterpartiet.se/kongress2018/ahoraranmalan-vansterpartiets-kongress-i-karlstad-2018>

Studiecirkel: Assembly: Rörelse eller parti – eller både och? Kräver nya tider nya organisationsformer? Antonio Negris och Michael Hardts bok

”Assembly” (2017) försöker diskutera varför protestvågor blir så kortlivade och inte lyckas skapa varaktiga strukturer. Stärker partier rörelser eller kväver de dem? Vilken sorts ledarskap behöver rörelser för att kunna fortsätta vara ledarlösa?

Cirkelledare: Mathias Wåg.

Tid: Fredag 12 februari, kl. 18.00-20.30 åtta träffar.

Plats: ABF, Landsortsrummet, 3tr, Sveavägen 41, Stockholm.

Arrangör: Centrum för Marxistiska Samhällsstudier (CMS)

Medlemsmöte. Enskedevänstern bjuder på möte för medlemmarna med fika. Vi skall tala om vårt kommande seminarium och vilka som kan hjälpa till att sprida informationen.

Tid: 13 feb, kl 1800

Plats: Tappgränd 101

Nachos för nya. Den populära introduktionskvällen ”Nachos för nya” är tillbaka. Denna gången gästas kvällen av Karin Rågsjö, riksdagsledamot för Vänsterpartiet.

Tid: 13 februari, kl. 18.00.

Plats: Kafé Marx, Kungsgatan 84.

Arrangör: V Storstockholm

Landstingspolitik och sjukvård

Den 15e februari har vi ett gemensamt möte tillsammans med vår grannförening Älvsjö-Hägersten om det landstingspolitiska programmet. Ann-Marie Strömberg och Gunilla Roxby Cromvall som båda varit involverade i skrivandet av plattformen, kommer att presentera det förslag till plattform som distriktsstyrelsen lägger fram på den landstingspolitiska konferensen. Vi kommer ha möjlighet att diskutera plattformen samt möjliga motioner till konferensen om ändringar i förslaget.

Tid: 15 februari, kl 18-20

Plats: Midsommargården vid Telefonplan

Arrangör: V Liljeholmen-Hägersten och V

Älvsjö-Hägersten

Studiecirkel: Introduktion till modern klassteori.

Varför är livsmöjligheterna så ojämnt fördelade i samhället och vilka aktörer kan mobiliseras till att göra de mer jämlika?

Tid: Torsdag 15 februari, kl. 18.00-20.30

Plats: ABF-Huset, Gotland, 5tr, Sveavägen 41, Stockholm.

Cirkelledare: David Zachariah.

Arrangör: Centrum för Marxistiska Samhällsstudier (CMS)

Fredagshäng. Sista fredagen i varje månad har vi en tradition i Birka-Vasa att ses på lokalerna och diskutera stort och smått i mer informella former. Alla medlemmar och vänner är välkomna att ta med någonting att dricka och äta så ses vi från klockan 18 i lokalerna. Nästa gång blir fredag den 23 februari och efter det den 30 mars

Tid: Fredagen den 23 februari,

Plats: Sigtunagatan 11, Vasastan

Arrangör: V Birka-Vasa

Röd Lördag på Farsta torg. Vi har infobord, bjuder folk på fika och delar ut flygblad på aktuellt tema.

Tid: Lördagen den 24 februari: kl. 12-14.

Arrangör: V Farsta

Ilmar Reepalu om ordning i välfärden.

Vi i Enskedevänstern i samarbete med Vänsterpartiet Vantör har bitt Ilmar Reepalu att komma och berätta om utredningen. Hör samtidigt nationalekonomen och den fd moderata riksdagsledamoten Anne-Marie Pålsson tala om skolor som aktiebolag. Du kommer att kunna lyssna och ställa frågor.

Tid: 28 februari, insläpp ca 1830, början 1900

Plats: moment:teater, Gubbängstorget 117, Gubbängen, Stockholm.